

namiesto ticha

1.

P.S.:

o tretej ráno

keď
niečo
prerušilo
moje
sny

bol opak svetla

(bol opak ruchu)

bol opak toho

že
si
pri
mne

(a ja som premýšľal)

že to moje snívanie

(je iba obyčajné

chýbajúce

bdenie)

ale že ten priestor

predsa
len
vznikol

pre môj
pohľad

na
Teba

P.S.2:

(o tretej ráno)

bolo
počut'
tiché

“ostaň pri mne”

(aspoň tak som si to predstavoval)

ako
prechádza

ako
vstupuje

najprv
do
prvej

neskôr
do
druhej
predsiene

(možno
až
z
piatej
komory)

Tvojho
srdca

P.S.3:

o tretej ráno
na konci snov
(pamätám si
presne)

niekto povedal

“že je to iba nedeľa”

“že je to iba jeseň”

“že je to iba lúka”

(že to sú obyčajné
chýbajúce
stromy)

ale ja som cítil
že to miesto
vzniklo

len
a
len

pre
náš
pohľad

na
nebo

2.

P.S.:

kedysi
dávno

(aspoň tak si mi písala)

zvykla
si
si
priat'

aby Ťa
niekto
raz
ľúbil

(bezpodmienečne)

(všestranne)

tak
ako
Ťa
teraz
ľúbim
ja

(písala si)

že
budeš
dovtedy
na
ceste

kým
nájdeš
svoj
cieľ

(ale kebyže aj nie)

že
nikdy
nebudeš
ďaleko

od
svojho
tieňa

P.S.2:

neskôr

(keď sme si uvedomili)

aký nepodstatný je priestor

aký

nepodstatný

je

čas

spomenula

si

že

možno

(to čo cítime)

je

most

medzi dvomi dušami

P.S.3:

(dnes

keď

mi

chýbaš)

(radím
sa
so
stromami)

tie
najvyššie
hovoria

že si tu bola

(že si
povedala

že
nedokážeš
plakať)

(že nemáš dostatok smútku)

že Ti povedali

že je to to isté

ako
keď
som tu bol ja

a
povedal
že ho mám

až
priveľa

3.

P.S.:

čítal som po rokoch
opäť ten článok

(bol to skôr pokus)

(niekoľko)

(možno
milión
márnych
pokusov)

preskočiť vetu

(vnímať
len
jednotlivé
písmenká)

ale nikdy

(nikdy)

celé slovo

(už ani neviem)

(prečo práve dnes)

či kvôli prvému novembru

či kvôli slzám

keď sa vo mne
(každoročne)
zosmutní

a
odvrátia
sa
odo mňa

aj
tie
posledné
múzy

P.S.2:

čítal som po rokoch
opäť
ten
článok

premýšľajúc

ako to povedané
sprevádzalo
naše
noci

a ako to nepovedané
sprevádza
teraz
celý
život

P.S.3:

dnes som sa opäť pokúšal

dočítať
ten
článok

ako
hľadáť
zároveň

v
sebe
seba

(a
niekoho
iného)

v
niekom
inom

(ver mi

snažím

sa)

zakaždým

z dátumu

vyrátat'

odkedy

som

sám

na

tomto

svete

4.

P.S.:

keď ešte nespím

(zvyknem myslieť na Teba)

(predstavujem si

ako

si

pri

mne)

(predstavujem si Ťa blízko)

vieš

(záležiac len od druhu noci)

(záležiac len od myšlienok)

(si buď vzápätí)

(o jednej)

(alebo trochu neskôr)

naozaj

pri

mne

a
ja
(cez zatvorené oči)

cítim
presne

že sa usmievaš

P.S.2:

keď ešte nespím
(zvykneš ležať pri mne)

niekedy
sa
pýtaš

prečo nás spája
čo nás zraňuje

prečo nás zraňuje
čo nás spája

(ale v tom objavíš
nad
sebou
tiene)

pochopiac
že práve tie

(máľve)

(tekuté)

tiene

sú

jediným

dôkazom

pre

svetlo

P.S.3:

keď ešte nespím

zvykneš

pridávať

so

mnou

do prítomnosti

niečo

zvláštne

niečo

nové

čo

nás

ešte

len

čaká

(svojvoľne)

obmieňajúc

rôzne

chvíle

z

tých

ktoré

sme

už

zažili

5.

P.S.:

keď na Teba myslím

(vo vnútri)

mi niekedy

je

ako

v

noči

keď

posedávajú

na

mori

hviezdy

(je pokoj)

(je nekonečno)

(len tu a tam)

sa k sebe približia

sa

od

seba

vzdialia

podľa priebehu odhadujúc

či za to môže mesiac

(či za to môže vzdialený vietor)

alebo jedna hravá

(neposedná)

vlna

P.S.2:

keď na Teba myslím

(niekedy)

mi

vo

vnútri

je

ako

v neskoré

ráno

(je nedeľa)

pýtaš sa na moje sny

(pýtaš sa na nebo)

pýtaš sa na všetko

čo

som

o

samote

videl

a ja skladám vety

(opatrne)

(jednu

za

druhou)

ako

nejednaké

črepiny

z

rozbitej

vázy

P.S.3:

keď na Teba myslím

(niekedy)

mi vo vnútri

je

ako v

podvečer

(je teraz)

(pýtaš sa

kde sme)

(pýtaš sa

čo cítim)

a ja premýšľam

že ak by som čerpal lásku

iba

z

mojich

neviditeľných

sĺz

musel

by

som

celý svet

zahalit

do

toho

ako

neprestajne

Ďa

ľúbim

6.

...a Ty si mi povedala:

“keď

mi

chýbaš

tým

plnšie

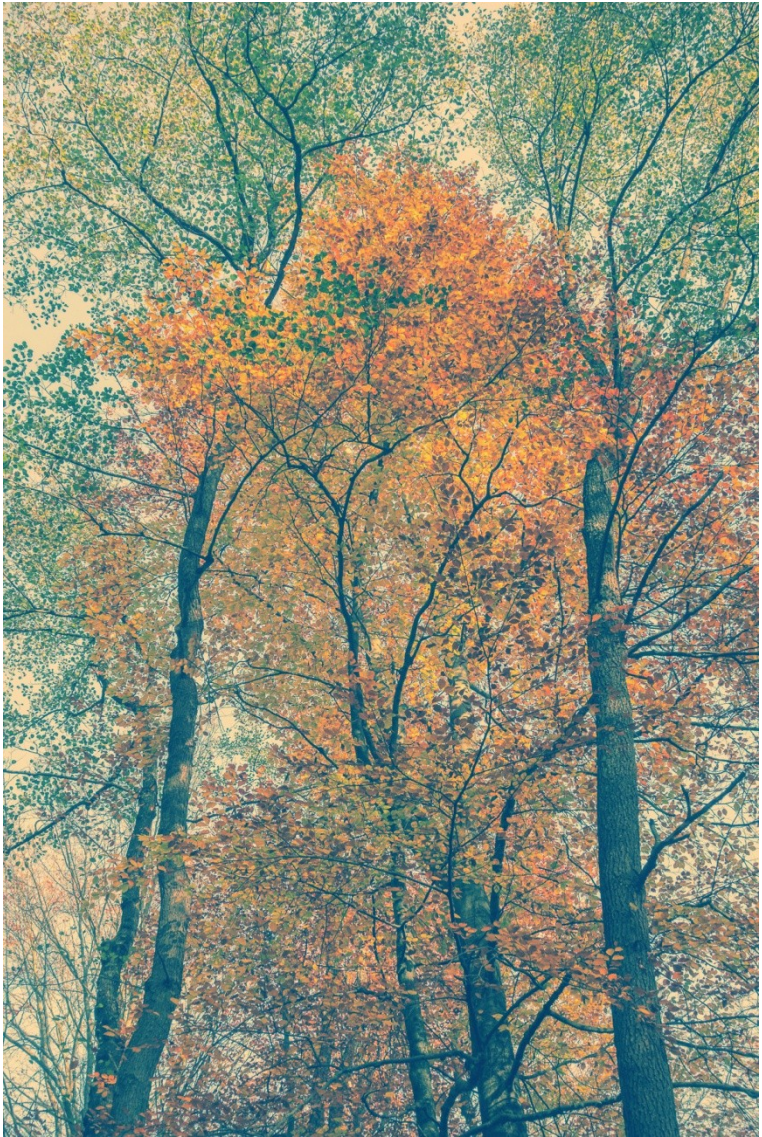
je

prázdno

okolo

môjho

srdca”

7.

je
takmer
noc

farebné tiene

za
oknom
trpnu

z
miesta

na
miesto

(ale možno

sa
mi
to
iba
zdá)

(vieš)

(po rokoch)

dotýkam
sa
Tvojich
listov

ako keby
dotýkal
som
sa
Teba

(v
tom
cítit')

ako
práve
píšeš

(že Ti
rozumím)

(že
na
mňa
čakáš)

(a s úsmevom
sa ospravedlňuješ)

za vzniknutý
priechod
v
čase

(kde sa na mňa pozeráš)

(kde sa na Teba pozerám)

(kde si uvedomuješ)

(kde si uvedomujem)

že
sme
si
medzičasom
zvykli

sa

pred

sebou

neskrývať

8.

P.S.:

včera sa mi snívalo
že žijem na planéte večných dní

(že včera je ešte tu)

(že zajtra je ešte tu)

že si môžem vybrať

kde

chcem

byť

a tak som naprv pokračoval
v mojom detstve

pokračoval v okamihoch

(rok

za

rokom)

až kým sme sa v jednom
stretli

(pokračoval ďalej)

vždy spomaľujúc

tam

kde som

(ak by si chcela

alebo

chcel

osud)

mohol byť sám

ale bol som pri Tebe

tam

(kde som sa v Tebe vyžíval)

ako

v

nedostupnej

knihe

(a kde som sa už často pokúšal)

ešte

podrobnejšie

spomenúť

PS.2:

včera sa mi snívalo

že žijem na planéte večných dní

že dnes je tu

(aj zajtra)

(aj včera)

že sa ma pýtaš

“kedy vlastne spí slnko?”

a ja

len

tíško

ďakoval

Tvojej

krehkosti

za

moje

city

9.

P.S.:

raz si povedala

že so
mnou

je
všetko
ľahšie

(že
len
pri
mne)

si
taká

aká
naozaj
si

(že
preto
nie
si)

nikde

inde

tá

ktorú

som

spoznal

a ja som premýšľal

že možno

(možno)

mávaš

niekedy

strach

že

čím

si

mi

bližšie

tým

viacej

si

sebe

bezo

mňa

cudzia

P.S.2:

(povedala si)

aby

sme

ostali

spolu

(nekonečne

často)

túto

jednu

krátku

chvíľu

(aby sa nič nemenilo)

prikladajúc

neistú

ruku

na

neistú

ruku

aby

na

povrchu

vznikli

tie
najistejšie
dotyky

P.S.3:

neskoršie
sa
udialo
dnes

(a ja sa som Ti chcel napísať)

že sa nič
nezmenilo

že to podstatné
je
nemenné

že
neexistuje
nič
hmotné

že aj priestor

je
iba
čas

ktorý
sa
pomalšie
míňa

10.

P.S.:

kedysi som sníval

o
ceste
v
čase

až kým
všetky
minulosti
vyústili
do
jedného
okamihu

až kým
všetky
budúcnosti
vyústili
do
jedného
okamihu

a ja

pochozil

ich

správnosť

(ostali
moje
sny)

a ja zistil

že
to
je
ten
vzácný
svet

(medzi
nami)

kde
zanikol
strach

že
Ťa
už
nikdy
neuvidím

(že si tam pri mne)

(pýtame
sa
spolu
smrti)

že
čo
vlastne
chce

(teraz)

ešte
zničiť

P.S.2:

kedysi som sníval
ako
šepkáš

aby som si
Ďa
uzamkol
do srdca

predstierajúc

že
si
si
nevšimla

ako
už
dávno

so
sebou
nosím

ešte
jeden
tieň

P.S.3:

kedysi som sníval

ako sledujeme
nebo

že
ten
jas

niektorých
hviezd

(keď
sa
tam
kedykoľvek
vrátim)

je
ešte
stále

na
ceste
k
Tebe

11.

P.S.:

dnes som
pri Tvojich listoch
uvažoval

či
samota
naozaj
je

keď žiješ
vo
vnútri

(ako
tam
pri
mne
sedávaš)

(ako zvykneš zažívať svetlo)

(ako trpezlivo mlčíme)

(a ako dokážeš byť

zároveň

vonku)

(v tme)

neodbytným
vetrom

P.S.2:

premýšľal
som

ako
si
bola
zo
začiatku
zhrozená

(keď
si
mi
nevedomky
prezradila)

že
Ťa
o
to
lepšie
vidím

o
čo
viacej
sa
pred
sebou
skrývaš

P.S.3:

(tak som ešte
na zvyšných stranách hľadal)

či vynecháš niečo
(čo Ťa bolí)

či obídeš niečo
(čo Ťa trápí)

či zamlčíš niečo
(čo by som mal tušiť)

(neviem)

myslel som na Teba
vtedy

(a myslel som na nás
teraz)

ako

prítomnosť

naďalej

ukladá

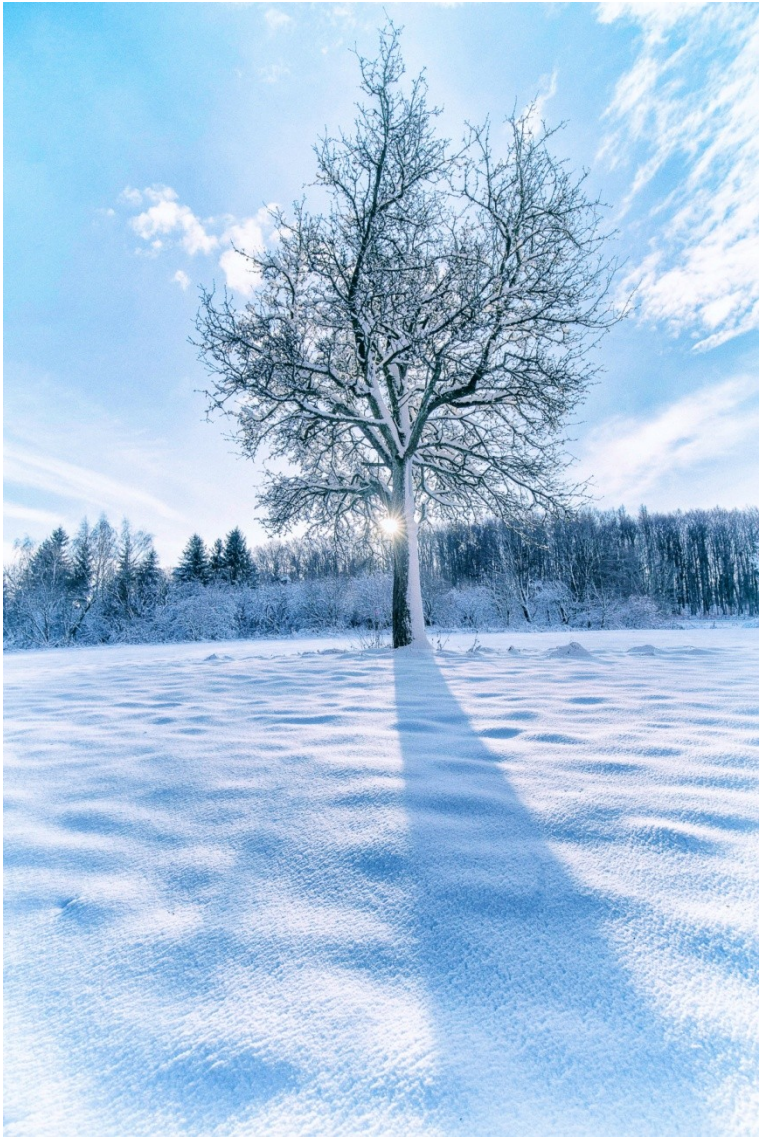
do

spomienok

naše

budúce

slzy

12.

...a Ty si mi povedala, že

naša

láska

je

keď

po

dlhom

čase

(v

objatí)

zatvoríme

oči

striedavo

si

predstavujúc

odkiaľ

sme

prišli

kde

sme

(a
ako
okolo
nás
miznú)

aj

tie

najhlbšie

stopy

13.

P.S.:

o
polnoci

(keď ešte bdieš)

na rozhraní
toho

čo
si
už
dávno
želaš

a
toho

čo
približne
je

nosíš
niekedy
nezvyčajný
smútok

do
Tvojich
snov

(často)

(možno, že vždy)

v tú istú chvíľu

keď

si

práve

prajem

aby som

Ti

chýbal

(aby

si

na

mňa

myslela)

ale

zároveň

si

nanovo

uvedomím

moje

skutočné

srdce

(ako

mu

je)

keď

každý

druhý

krát

udrie

ešte

raz

pre

bolest'

P.S.2:

o polnoci

(keď ešte bdieš)

nedokážem dopísať

žiadne

myšlienky

(sú v
nich
slzy)

(sú
v
prevahe)

a
ja
Ti
hovorím

že ak cítiš
to
čo
ja

možno
si
silnejšia
ako
ja

a nájdeš
pre
ne
ten
správny
koniec

bez
nutnosti
meniť
ich
stred

alebo
začiatok

P.S.3:

o polnoci

(keď ešte bdieš)

si
už
dávno

neodmysliteľnou
časťou

môjho
sveta

(tak
zatvor
oči)

a

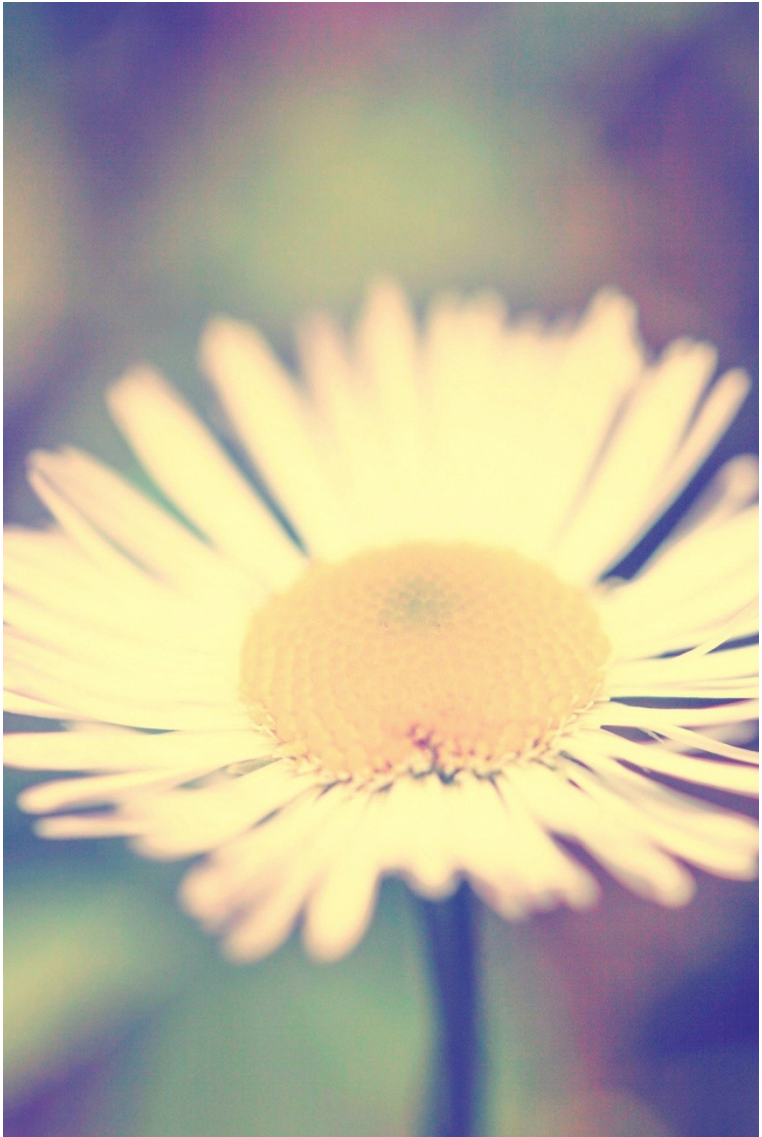
bud'

pri

mne

v

bezpečí

14.

predstav si

že si nemôžeš vybrať

kde

si

že si nemôžeš vybrať

ani

dokedy

tam

budeš

(že nemôžeš rozhodnúť)

či

si

Ďa

niekto

všimne

ale predsa

(aj

keby

to

malo

byť

v

tme)

(aj keby malo pršať)

(predstav si)

jedine Ty

si

tým

neskutočne odvážnym

prvým

kvetom

ktorý

rozhodne

o

tom

že

nastala

jar

15.

P.S.:

keď som sám

a

moje

priania

sa

pozvoľna

rozprestrú

do

ticha

si

pri

mne

(čoraz

viac

blízko)

namiesto

otázok

(namiesto každého ak by)

vyberáš

opatrne

Tvoje

meno

z
vnútorných
častí

mojich
myšlienok

(a
zakaždým)

keď
sa
opýtam

(či aj Ty na mňa myslíš)

si
ešte
bližšie

a

(neskutočne
nežne)

sa
na
mňa
usmievaš

P.S.2:

keď som sám

premýšľam

že

je

tomu

tak

vždy

že je to tak aj u Teba

(ako keby niekto iný za nás rozhodol)

že

čím

viacej

objímame

samotu

tým

viacej

si

zaslúžime

tú

istú

lásku

P.S.3:

keď som sám

spomínam často

že

som

Ďa

našiel

(práve

v

ten

deň)

keď

som

nadobudol

istotu

že

neexistuješ

(že sme si možno

v

tú

istú

chvíľu

povedali)

že
ak
ma
chceš
spoznať

stačí
keď
sa
pozrieš

do
Tvojho
srdca

16.

P.S.

niekedy

keď
zaspím
skôr

(je ako dve hodiny ráno)

ibaže

v

sne

(ktorý mi nepatrí)

objavujem

seba

(premýšľam

kde

som)

že môj smútok

zrazu

nie

je

nikoho

(že moje ticho)

zrazu

nie
je
nikoho

a
že
to
všetko
vôkol

(len
pre
mňa)

si
vytvorila
Ty

P.S.2:

niekedy
(keď
zaspím
skôr)

je to ako útek

pre toho

kto
cíti
priveľa

pre toho

kto

ľúbi

priveľa

koho priveľa

bolesti

chráni

pred tým

aby

musel

priveľa

trpieť

P.S.3:

(niekedy)

keď

zaspím

skôr

chcem

byť

len

čo

najskôr

pri

Tebe

(chcem
Ti
ukázať
Tvoj
vlastný
svet)

ako
strom

ktorý
nikdy
netúži

opustiť
svoje
korene

17.

plačeme
oddelene

(aby
sme
nezneistili
okolie)

aby otázky

či

to

tak

naozaj

je

neodkryli

že

sa

väčšina

mýli

že

z

pohodlnosti

sme

sa

radšej

ticho

dohodli

že nemusíme
povedať

čo
cítíme

a
nikto
nemusí
priznať

že
nám
nerozumie

(plačeme
oddelene)

lebo
tento
svet

ma
donútil

vytvoriť
druhý

a
presvedčil
aj
Teba

vytvoriť
ešte
jeden

(aby sme si v nich boli o to bližšie)

čím
viacej

sú
naše
smútky
rovnaké

(plačeme
oddelene)

aby
sme
sa
nezmenili

(lebo
všetko
ostatné
je
oveľa
ľahšie)

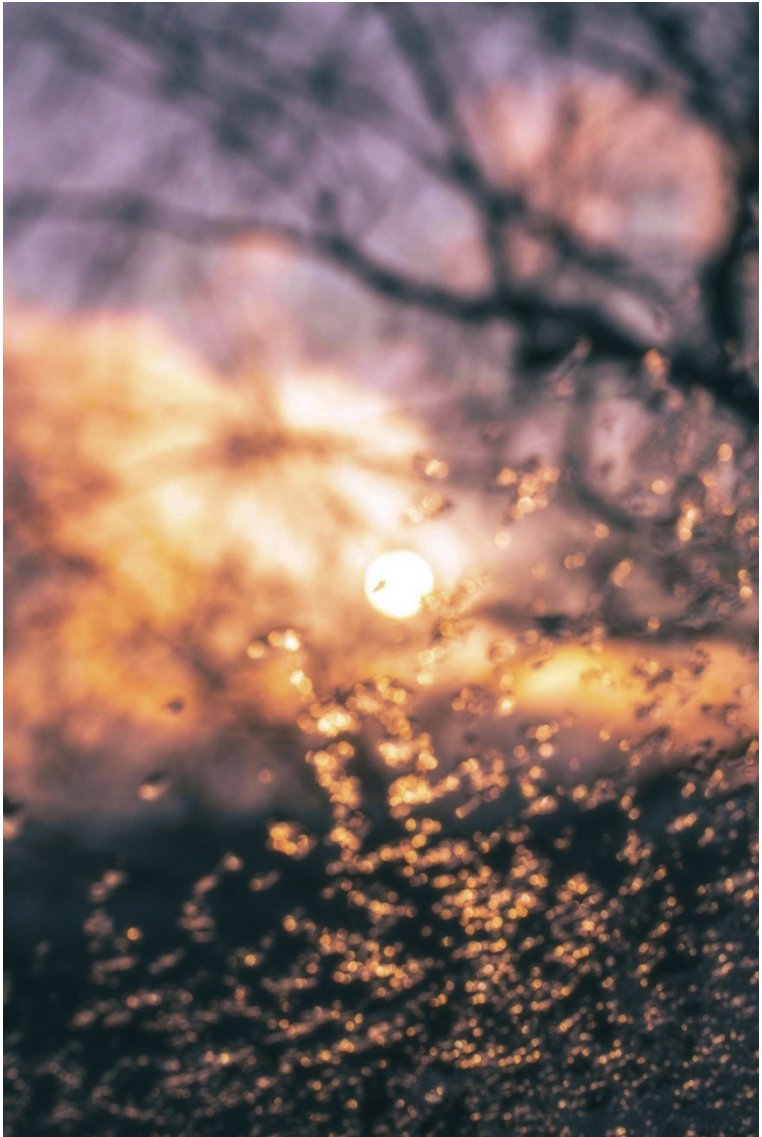
(ale
v
tom
nevyhnutnom)

(čo
vyrastá
z
času)

sa
každá
Tvoja
slza
dotýka

(najprv)

mojich
pier

18.

dobré
ráno

(Púbim Ťa)

(neviem

či
to
vieš)

ale
dnes
maj
prosím
trpezlivosť

s
tým
nevyriešeným

v
Tvojom
srdci

19.

poslednú
noc

keď
cudzie
spánky
uplietli
cit

pre
naše
vlastné
bdenie

tajila si
pred
sebou

že
si
pri
mne

(tajila
si

aj

Tvoj

dych)

lebo
pre
Teba

je
oveľa
krajšie
počut'

to
moje

“som pri Tebe”

poslednú
noc

(neskôr)

keď
sme
sa
rozprávali

(a Ty povedala)

že
mňa
zabúdanie

možno
viacej
bolí

vcítil
som
sa
do
seba

načúvajúc

ako
za hviezdneho
neba

(nad
lesom)

čoraz
viacej
prší

(poslednú
noc)

nám nič nechýbalo

a
tak
som
Ľa
nadránom
odprevádzal

z
každej
obavy

(aby
si
videla)

že
to
čo
si
myslela

že
sa
už
stratilo

naďalej

(tichotvorne)

pre Teba kvitne

pred
srdcom

20.

P.S.:

dnes
som
premýšľal

že
všetko
čo bolo
ovplyvňuje
to
čo
bude

a
že
to
čo
bude
sa
pomaly
prelieva

cez
to
čo
práve
je

na
druhú
stranu

(že
preto
som
o
Tebe
vedel)

skôr
ako
som
Ťa
spoznal

a
že
preto
bolo
už
dávno
predtým
cítiť

že nám je súdené

byť
navždy
spolu

(tak ako nám je súdené)

prežívať

opakované

stratenie

P.S.2:

premýšľal som

že

som

kedysi

netušil

o

tejto

istote

(že

sa možnosti

budú

vetviť

a

vetviť)

až
kým
sa

(nezávisiac
od
ich
dozretosti)

opäť
stretneme

P.S.3:

(dnes som
premýšľal)

či
si na mňa spomenieš

či
by
som
sa
raz
dokázal
vytratiť
z
Tvojich
snov

(bez toho aby si si to priała)

či
sú
naše
slzy
dozreté
spomienky

v
ktorých

objavuješ

ďalší
a
ďalší
odtieň

ktorým

Ťa

milujem

21.

P.S.:

niektoré
noci

keď
som
dlho
hore

(si
myslíš

že
už
dávno
spím)

predstavujem
si

ako
málo
nás
delí
od
toho

nebyť
na
tomto
svete

(že by sa stalo
niečo
nečakané)

kde
by
zrazu
medzi
nami
chýbalo

to
prvé

“ved’
ja
Ľa
ľúbim”

alebo
to
prvé

“ved’
ja
Ľa
milujem”

P.S.2:

niektoré
noci

keď
si
myslíš

že
chcem
byť
sám

som
sám

(už
niekoľko
desaťročí)

a
si
práve
uvedomujem

ako
chápem
smútok

o
to
viacej

čím
bezprostrednejšie

som
šťastný

P.S.3:

niektoré
noci

ležiš
pri
mne

(lebo
chceš
cítiť

ako
vnímam
výnimočnosť

Tvojej
existencie)

(aj
keď
si
unavená)

(pýtaš
sa
neskôr)

či
sú
sny

iba
spomienky

na
ktoré
sme
už
dávno
zabudli

(a ja Ťi chcem toho
toľko
povedať)

ale
v
tom
si
perami
všímnam

že
si
pred
chvíľou
plakala

22.

“aký to je pocit

byť

opäť

spolu”

(spýtala si sa v myšlienkach)

akoby

si

počula

tie

moje

akoby

si

blízkej

budúcnosti

vymanila

chvíľu

ktorá

z nekonečna

nevyhnutne

nasiakla

do

jedného

z

neďalekých

objatí

spýtala si sa

(podvedomky
túžiac

po
tom
samozrejmom
mieste
v
Tvojom
srdci)

že ako sa mám?

nad čím premýšľam?

(a ja sa som Ti rozprával
o sebe)

aký som

(nezáležiac
na
zmenách)

vždy
inak
zrkadliac
Teba

(spýtala si sa)

trpezlivo

odo

mňa

učiac

aké

spovedavé

je

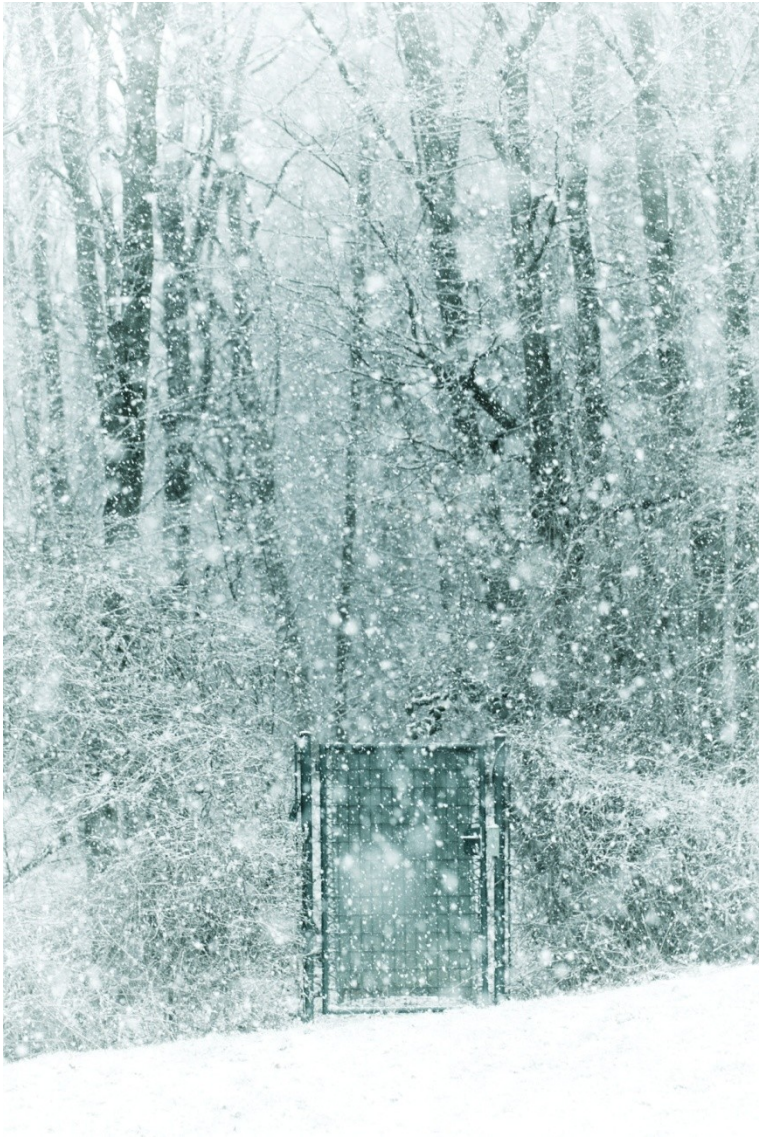
to

ticho

medzi

dvoma

nádychmi

23.

(keď ležíš pri mne)

a ja vnímam

že mimo nás

je

takmer

nič

či

vlastne

všetko

zčásti

bezobsažné

zčásti

inak

späté

nepodstatné

(strohé)

hovorím si

že

nech

je

vonku

kľudne

zima

(nech
sú
steny
chladné)

okná
nepriľnuté

ulice
prázdne

(keď ležíš pri mne)

počut'
ubiehat'
srdce

Ty
moje

ja
Tvoje

Ty
moje

ja
Tvoje

až
kým
sa
odomkne

aj
to
posledné
ticho

z
mojich
slov

do
Tvojich
myšlienok

(keď
ležiš
pri
mne)

cítiť
samotu
vločiek

(ako vonku spia)

snívajúc

o

rieke

snívajúc

o

daždi

snívajúc

o

mori

ale

v

tom

(uprostred noci)

ich

opäť

tajne

príde

navštívit'

jar

24.

P.S.:

a
ešte
som
dnes
premýšľal
nad
tým

prečo
nás
učia
ľúbit'

(a
prečo
nás
učia
ľúčiť')

tí

istí

ľudia

25.

P.S.

ked sa odnaučíš
zobúdzat'

prestanú
existovat'
hranice

a
Tvoje
sny

budú
vzápätí

Tvoj
život

P.S.2:

ked sa odnaučíš
zobúdzat'

bude
navždy

to
po
čom
túžiš

pri
Tebe

(tak ako Ty pri mne)

keď
som
Ti
šepkal

že
šťastie
je
keď
Tvojim
dotykom
stačí
iba
teraz

P.S.3:

(keď sa odnaučíš
zobúdzat')

všimneš
si

že
najkrajšie

nie
je
Tvoja ruka
na
mojej
ruke

(alebo
naopak)

že
najkrajšie
sú
už
takmervzdané
stretnutia

keď odchádzaš
(a ja Ťa sledujem)

keď sa neobzrieš
(a ja Ťa sledujem)

keď sa stratíš
(a ja Ťa ešte stále vidím)

ako sa nečakane vrátiš
(a ja Ťa už vidím)

ako si opäť pri mne
(a ja cítim)

ako
sa
v
tom
nevysloviteľnom

naše

pery

(ešte

raz)

splnia

26.

keď vymeníš

lásku

za

nenávisť

(nebola to láska)

keď vymeníš

lásku

za

lásku

(nebola

to

láska)

keď

vymeníš

lásku

za

hocičo

(nebola

to

láska)

láska

je
do
veľkej
miery
pokorou

(tou
nadčasovou)

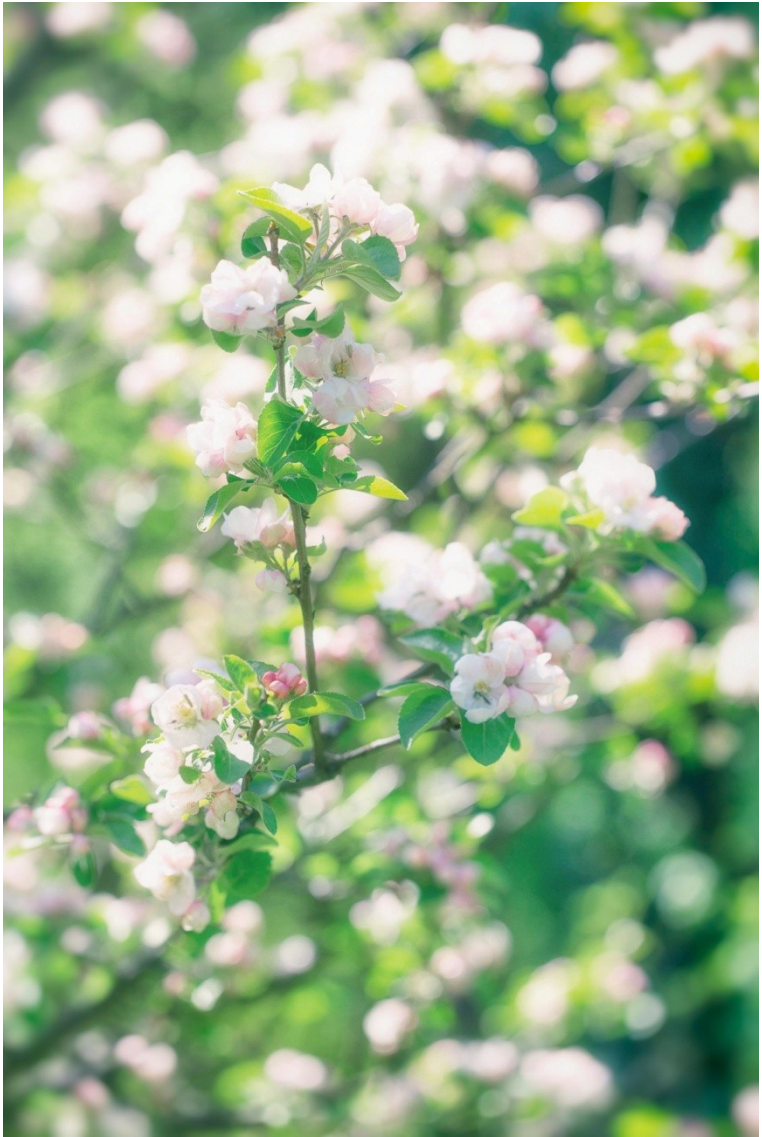
(na
ľudí
neviazanou
úctou)

k
tomu
čo
sa
rozprestie

medzi
Tvojím
narodením

a

Tvojou
smrťou

27.

P.S.:

zakaždým

keď

si

pri

mne

objavujem

na

Tebe

niečo

tak

prít'azlivo

spoznaniahodné

(že si hovorím)

že to tak bolo aj minule

(že to tak bude aj nabudúce)

asi aj preto

lebo

sa

sám

mením

vidím to nové

(a
Āa
vlastne
nikdy
nespoznám)

P.S.2:

zakaždým

keď
si
pri
mne

objavujem
na
Tebe

niečo
podvedome
známe

(napríklad

ako sľubuješ len čo môžeš splniť)

(a
s
akou
samozrejmosťou
plníš
to

čo
nesľubuješ)

P.S.3:

(zakaždým)

keď
si
pri
mne

premieta
sa
časť

ďalšej
jednej
predstavy

(pýtaš
sa

či
je
próza
cez
deň

poéziou
v
noci)

(či
je
skrývanie
cez
deň

slzami
v
noci)

(chcem niečo povedať)

(ale v tom sa usmeješ)

a
mne
to
pripomenie

ako

voniam

máj

28.

včera

(myslím

že

si

už

dávno

spala)

som ešte dlho uvažoval

nad tým

prečo

keď

niekto

vidí

slzy

chce

pomôcť

a

prečo

keď

niekto

vidí

úsmev

sa

väčšinou

usmeje

premýšľal som

že sa možno tým pripomenú vlastné slzy

(keď nebol nik nablízku)

že sa tým možno pripomenie vlastný úsmev

(ako ten najúprimnejší spôsob)

ako

Ti

ďakujem

za

to

že

si

29.

P.S.:

ešte stále

nosím

pri

sebe

Tvoj

odkaz

(premýšľam pri ňom často)

ako ďaleko

od

seba

je

slovo

ja

a

slovo

Ty

(či

slovo

my)

je

v

ich

strede

(či sa pri ňom stretneme)

(naraz)

aj
keď
si
myslím

že
ja
to
už
mám
bližšie

P.S.2:

ešte stále
nosím
pri
sebe
Tvoj
odkaz

(nanovo sa pýtajú)

ako si vtedy dokázala
vytušiť

práve
túto
jednu
chvíľu

(či si vnímala

naše
duše)

ako
dve
zrkadlá

oproti
sebe

(ako pokojne)

(ako prezieravo)

preplietajú
túžby

do
nekonečna

P.S.3:

ešte
stále
nosím
pri
sebe
Tvoj
odkaz

(predstavujem si

ako je noc

ako si sama

ako

ho

píšeš)

(v tom si želaš

aby som bol pri Tebe)

(a ja som pri Tebe)

(aby som niečo povedal)

ale v

prvom

objatí

započuješ

(že poznám Tvoj strach)

že

žiaden

odtieň

“chýbaš mi”

sa

nedá

naučit’

naspamät’

30.

spomeň si na Tvoje detstvo

(ako bola prítomnosť

na

budúcnosť

štedrá)

ako si o nej veľa netušila

(ako si sa inak smiala)

aj preto

lebo to minulé

nebolo

podstatné

(spomeň si na Tvoje detstvo)

ako každé pranie

(ktoré

sa

splnilo)

vytvorilo

ďalšie

(a podvedome si vedela)

že sa vďaka
tomu
nikdy
nedostaneš

na
koniec
Tvojich
túžieb

(spomeň si na Tvoje detstvo)

(čo bolo inak ako teraz)

(kde si dnes)

a
prečo
Tvoje slzy
sú podobné
mojim

v
tom

ako

sú

farebné

(spomeň si na Tvoje detstvo)

a zistíš

že

si

našla

odvahu

neostat'

na

vonkajšej

strane

keď

si dostavala

múr

okolo

Tvojho

srdca

31.

P.S.:

rozprávať

sa

s

Tebou

je

ako

otvoriť

knihu

(novú)

(neznámu)

(na ktorú som

predsa

len

celý

život

čakal)

aby som zistil

aká

mi

je

blízka

(že

ma

prekvapuje)

hoci
som
ju
sám
napísal

P.S.2:

rozprávať
sa
s
Tebou

je
ako
objaviť
cestu

(nepredvídateľnú)

(zabudnutú)

(ktorú
som
celý
život
hľadal)

aby som zistil
kam
vedie

hoci
je
na
každom
kroku
cítiť

že
prepája

všetky
moje
sny

P.S.3:

rozprávať
sa
s
Tebou

je
ako
rozuzliť
ticho

ktoré
o
samote
zrkadlí

(to

bezodkladné)

(stále)

za

čo

Ďa

tajne

ľúbim

32.

P.S.:

pýtala si sa

čo

by

bolo

vidieť

ak

by

si

dnes

zatvorila

oči

do

mojich

myšlienok

(či by si videla

to

čo

ja)

(či by si cítila

to

čo

ja)

a
či
by
si
si
mohla
slobodne
vybrat'

ako
ďalšiu

(hocktorú)

z
mojich
spomienok

ako
čakám

až
kým
sa
ponorí
slnko
do
tmy

(a je počut'
už
len
ako
žblnká)

ako
prichádzám
na
moje
miesto

(kde na Teba myslievam)

ako
sa
vrátim
domov

(kde na Teba myslievam)

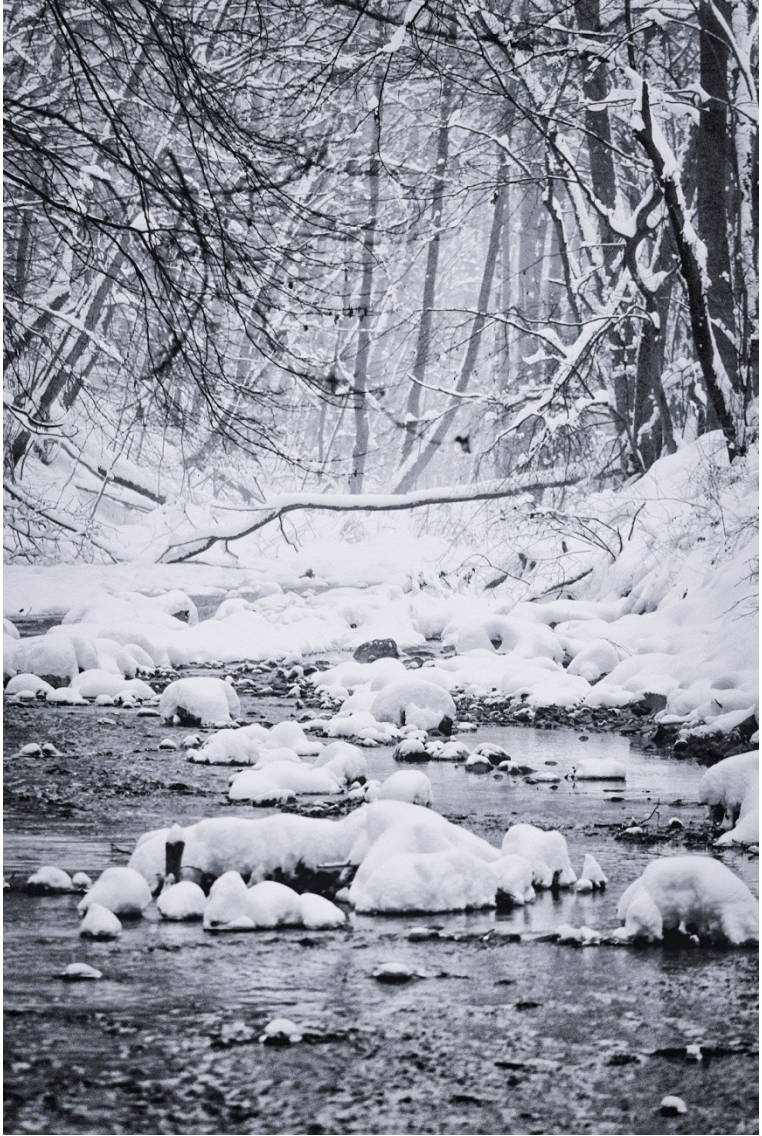
ako
som
si
istý

že
aj
u
Teba
sneží

že si
v
tom
čo
som
zažil

určite
nájdeš

Tvoj
pohľad
na
nebo

33.

P.S.:

vždy
keď si smutná

spomeň si na Tvoje šťastné číslo

(že
si
si
ho
priniesla
zo
dňa)

v
ktorom
si
sa
narodila

P.S.2.:

vždy keď si smutná

spomeň si
že predurčené je všetko

aj
neskoro nájst'

aj
urobiť chyby

aj
sa prebúdzat' do št'astia

(aj
niekedy
priskoro
stratit')

aj
moje
myšlienky
na
Teba

P.S.3:

(vždy keď si smutná)

predstav si

že
si
práve
pri
mne

(že sa chceš niečo opýtať)

ale

v

tom

započuješ

aj

Ty

(z
dolnej
časti
snehu)

čakanie

snežienok

34.

P.S.:

ešte som Ťi chcel napísať

že som si dnes

spätne
premietol

naše
pohľady

ako sa nekonečno
roztrúsených
hviezd

pospájalo
do
súhvezdí

(aby si našla jedno Ťy)

(aby som našiel jedno ja)

a nezávisiac
od
ich
podobnosti

sa aj tak
všetky
vpili
do
ticha

P.S.2:

ešte som Ti chcel napísať

že som si
dnes
spätne
premietol

naše
bozky

ako
mi
pomáhali
pripomenúť

(ako
mi
pomáhali
zmieriť
sa)

a
ako
mi
pomáhali
zabudnúť

že
tu
nie
sme
navždy

P.S.3:

chcel som Ti napísať

že som si dnes

spätne

premietol

našu

budúcnosť

ako v tej chvíli

keď budeš pripravená

objaviť

ďalšie

zákutie

môjho

smútku

zistíš kto som

(zistíš

kto

naozaj

som)

a zašepkáš

aj

tam

prvé

Ľúbim

Ťa

35.

P.S.:

dnes som sa v myšlienkach
s Tebou rozprával

povedala si

že
najväčšia
odvaha

je
pozriet'
sa
do
minulosti

a vidiet'
ju
takú

akou
naozaj
bola

(povedala
si)

že to sa neodváži
takmer
nikto

lebo
ľudia
majú
strach

z vypršania
budúcnosti

že
by
z
nej
teraz

mohli
v
rukách
cítiť

iba
ducha

P.S.2:

dnes som sa v myšlienkach
s Tebou rozprával

povedali
sme

že cítime
bolest'
iných

ako
by
bola
naša

(a pritom
tu
už
predtým
bola
naša)

tá

ktorá sa s ňou zmieša

(ale nie úplne)

(je iná)

je taká

ktorú
za
nás
necítia
iní

P.S.3:

dnes som sa v myšlienkach
s Tebou rozprával

povedal som

že

Ti

rozumiem

(preto pri Tebe)

(niekedy

spolumlčím)

(lebo viem)

že

plačeš

presne

toľko

koľko

ľúbiš

36.

P.S.:

dnes som premýšľal
že ak je naozaj pravdou

že ku každému stromu
patrí
niekde
druhý

(že sú možno ďaleko)

(že sú možno nadosah)

a
práve
preto

lebo vedia
že to nemôžu určiť

sa
všetky

kedysi
dávno

(ako
prvé)

naučili
snívateľ

P.S.2:

dnes som premýšľal
že ak to tak naozaj je

že to vysvetľuje
prečo keď sme spolu

neexistuje tam

(iba tu)

prečo neexistuje potom

(iba teraz)

prečo neexistuje predtým

(iba teraz)

prečo
má
naše
objatie
vzdialenosť
čakajúcich
túžieb

a prečo
všetci
závidia
spôsob

akým
Ľa
ľúbim

P.S.3:

dnes som premýšľal

že sa už často
neodvážim
bdieť

(a preto
som sa Ťa
chcel

na konci
každej
myšlienky
spýtať...)

či vieš

kedy

budeme

pokračovať

v

našich

bozkoch

37.

náš vzťah
má viacero vrstiev

v jednej
mi vyznávaš lásku

(ale to sú tie chvíle)

keď ešte našu odvahu

prebija
srdce

v jednej
na mňa o to viacej myslíš

čím márnejšie
sa pokúšaš
dostať ma von

(z
Tvojich
myšlienok)

v jednej
prechádzaš cez miestnosti
spoznávajúc odtiene môjho smútku

(ale spoznávaš iba seba)

(a podvedome chápeš)

prečo

Ti

rozumiem

(náš vzťah má

nekonečne veľa vrstiev)

pokúšal som sa ich zrátať

(pokúšal sa ich rozdeliť)

ale v každej

plačeš

lebo

si

neskutočne

šťastná

38.

...len som Ti chcel
povedať

že Ti rozumiem...

že na Teba myslím...

(že som to zažil)

(preto
viem)

že
máš
na
výber

buď
povrchnosť

alebo
slzy

39.

P.S.:

to
ticho

v
ktorom
sa
ukrývaš

obsahuje
poklady

obsahuje
veľa z toho

čomu len málokto
rozumie

(obsahuje
strach
zo
šťastia)

a tak je nasiaknuté
samotou

lebo máš
obavy

že
ma
nenájdeš

a zároveň
sa bojíš

že
ak
aj

že
by
si
ma
potom
stratila

P.S.2:

to
ticho

v
ktorom
sa
ukrývaš

obsahuje
poznanie

že v jednu chvíľu

iba
jeden
človek

si
môže
nárokovat'

všetku
Tvoju bolesť

(akoby
bolo niekde určené)

že to krásne
sa
dá
deliť

že to krásne
sa
dá
násobiť

ale že práve
preto
nedovolíš

(tomu
nesprávnemu)

aby
Ťa
spoznal

P.S.3:

to ticho

(v
ktorom
sa
ukrývaš)

obsahuje
mňa

(šepkám Ti
že niet na výber)

(šepkáš
že je vždy na výber)

(šepkám
že niet na výber)

a oveľa
skôr

(ako
sa
zhodneme)

sa
navždy
dotknú

naše
pery

[predošlé zbierky]

[7.] { ešte jeden dážď }

21.10.2017

[6.] { stromy vyššie ako ja }

18.04.2017

[5.] { nádychy }

08.10.2016

[4.] { uč ma dýchat' }

13.06.2016

[3.] { keď si s labuťami zdieľala smäd }

23.01.2015

[2.] { na dotyk blízke }

04.12.2013

[1.] { prúdy myšlienok }

07.02.2012

copyright © 2018 miloslav bartos

facebook www.facebook.com/blogmiba

homepage dychajma.com

email newdawnfades@gmx.at